

DRŽAVNOTOŽILSKI SVET

Trg OF 13, 1000 LJUBLJANA

Tel.: 01 434 19 63

E-pošta: dts@dt-rs.si

Številka odločbe: Dts 19/13-1

A.A., rojenega ..., višjega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v ..., *se z dnem ... imenuje* za vodjo Okrožnega državnega tožilstva v ... – *za dobo šestih let*.

O b r a z l o ž i t e v:

V 1. odstavku 117. člena ZDT-1 je določeno, da vodjo okrožnega državnega tožilstva imenuje Državnotožilski svet na obrazložen predlog ministra po predhodnem mnenju generalnega državnega tožilca RS, za dobo šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Na razpisano eno prosto mesto vodje Okrožnega državnega tožilstva v ..., ki je bilo objavljeno v Uradnem listu RS, št. ..., dne ..., se je prijavil en sam kandidat, in sicer A.A..

A.A., rojen ..., je diplomiral na Pravni fakulteti v ... leta 1989 in opravil pravosodni izpit leta 1994. Pripravnništvo je opravljal na takratnem Temelnjem javnem tožilstvu v Po opravljenem pravosodnem izpitu se je zaposlil na Ministrstvu za ... na Oddelku za ..., kjer je opravljal naloge ... inšpektorja. Dne ... je nastopil funkcijo namestnika javnega tožilca na Temelnjem javnem tožilstvu v ..., z dnem ... pa je postal okrožni državni tožilec na Okrožnem državnem tožilstvu v Na položaj okrožnega državnega tožilca svétnika je napredoval v letu ..., v naziv višji državni tožilec pa Prvič je bil imenovan za vodjo Okrožnega državnega tožilstva v ... z odločbo Vlade RS dne ..., nato ponovno dne ..., tako, da mu mandat vodje poteče dne

Program vodenja Okrožnega državnega tožilstva v ... vsebuje oceno stanja na državnem tožilstvu, oceno tveganj in priložnosti za izboljšanje delovanja državnega tožilstva, načine zagotavljanja izvajanja politike pregona, področja prednostnega obravnavanja zadev ter navedbo ukrepov in rokov za doseg ciljev. V programu vodenja kandidat A.A. ocenjuje stanje na Okrožnem državnem tožilstvu v ... kot zadovoljivo, kar se tiče strokovnosti reševanja zadev. Ugotavlja, da največjo skrb v tem trenutku predstavlja kadrovska politika, vendar ne toliko v nezasedenosti vseh mest državnih tožilcev, temveč bolj v razmerju državni tožilec – kazenski sodnik, ki je nastalo v času začetka projekta Lukenda, s katerim se je zelo povečalo število kazenskih sodnikov na enega državnega tožilca, in sicer iz 0,60 na 1,35 kazenskih sodnikov na enega državnega tožilca. V praksi se tako dogaja, da so državni tožilci po tri dni, velikokrat pa tudi po štiri dni v tednu na obravnavah, tako da imajo premalo časa za reševanje novih spisov. V oceni tveganja in priložnosti za izboljšanje delovanja državnega tožilstva izpostavlja veliko stopnjo tveganja pri ažurnem reševanju zadev in pri zagotavljanju udeležb državnih tožilcev na glavnih obravnavah. Ugotavlja, da je sicer državno tožilstvo v enem letu sposobno rešiti toliko zadev, kot jih prejme, nikakor pa ni sposobno reševati še zaostankov, ki se zadnja leta od začetka izvajanja projekta Lukenda na sodiščih povečujejo. Težavo vidi v nezadostni kadrovski zasedenosti mest državnih tožilcev, ki jih je po njegovem mnenju potrebno povečati, če se želi povečati reševanje zadev, saj so državni tožilci obremenjeni še z novimi spisi in z izvajanjem dežurne službe. Dodatno obremenitev za državne tožilce predstavlja tudi izvajanje procesnega instituta sporazuma o priznanju krivde, predvsem pogajanja, ki jih državni tožilci vodijo z obdolženci. Rešitev vidi v takojšnji zasedbi še nezasedenih mest državnih tožilcev in v dogovoru s sodniki, da bi na isti dan razpisali

predvsem zadeve istega državnega tožilca oziroma čim več zadev istega državnega tožilca, s čimer bi dosegli, da bi državni tožilci lahko zastopali svoje obtožbe in bi se izognili izgubi časa, ki ga porabijo za pripravo na glavno obravnavo, kadar so prisiljeni zastopati obtožbo drugega državnega tožilca. Pomembno se mu zdi tudi usklajevanje sodnikov in državnih tožilcev glede datumov obravnay, še zlasti v primeru zahtevnejših kazenskih zadev, kot tudi dosledna uporaba institutov kaznovalnega naloga, sporazuma o priznanju krivde in predobravnavnega naroka za skrajšanje ter poenostavljanje kazenskega postopka, saj meni, da se na ta način lahko zmanjša število obravnavnih dni. Okrožno državno tožilstvo v ... sledi sprejeti politiki pregona, ki jo je sprejel generalni državni tožilec RS, hkrati pa kandidat predlaga tudi dodatne načine reševanja zadev, ki jih vidi v poenostavitvi reševanja bagatelne kriminalitete, in sicer z uvedbo standardiziranih obrazcev o kazenski ovadbi in zavrženju kazenske ovadbe ter sprostitev virov za kvalitetnejšo obravnavo prioriternih oblik kriminala. Predlaga, da bi manj zahtevne oblike kriminala in bagatelno kriminaliteto reševali s pomočjo okrajnih državnih tožilcev, strokovnih sodelavcev in pripravnikov ter v čim večji meri uporabljali institute za hitrejše in preprostejše reševanje zadev v obliki pogajanj, kaznovalnih nalogov ter alternativnih kazenskih postopkov. Pomembni se mu zdita tudi specializacija državnih tožilcev za pregon specifičnih in hujših oblik ter skupinsko delo pri reševanju zadev organiziranega kriminala in zadev, pri katerih je potrebno specifično specialistično znanje in izmenjava izkušenj. Zaveda se, da je za dobro delovanje državnega tožilstva pomembno dobro sodelovanje s policijo kot organom odkrivanja in preiskovanja ter z drugimi organi (davčno upravo, carino, računskim sodiščem), ki sodelujejo pri reševanju posameznih zadev, pri čemer daje velik pomen skrbi za pretok kvalitetnih informacij že v zgodnjih fazah predkazenskega postopka zaradi aktivne vloge državnega tožilca pri usmerjanju policije. Kar se tiče sodelovanja s sodišči pa meni, da si je potrebno prizadevati za usklajeno politiko razpisovanja glavnih obravnay.

Da bi Okrožno državno tožilstvo v ... še naprej uspešno delalo in sodelovalo pri obravnavanju področij prednostnega obravnavanja zadev, so po njegovem mnenju potrebni določeni ukrepi in roki za doseg ciljev, pri čemer izpostavlja planiranje dela državnega tožilstva, vodenje kolegijev in delovnih sestankov, nadzor nad pravočasnostjo reševanja zadev, skrb za dobre medsebojne odnose, kadrovsko politiko, ki zahteva ustrezen, strokovno usposobljen in motiviran kader ter da se na funkcionarska mesta kadruje izključno lasten preizkušen kader iz vrst pripravnikov in višjih pravosodnih sodelavcev, ki prakso opravljajo na državnem tožilstvu, dobro sodelovanje s policijo, sodišči ter z drugimi organi. Po njegovem mnenju mora biti delo državnega tožilstva transparentno, tako za javnost kot za zaposlene.

Iz dokončnega predloga ministra za pravosodje, ..., št. ... z dne ..., izhaja, da minister predlaga Državnotožilskemu svetu, da za vodjo Okrožnega državnega tožilstva v ... imenuje kandidata A.A..

Tudi iz mnenja generalnega državnega tožilca RS, št. ... z dne ..., izhaja, da je kandidat A.A., višji državni tožilec, primeren za imenovanje na funkcijo vodje Okrožnega državnega tožilstva v

Na podlagi strokovnih, vodstvenih in organizacijskih sposobnosti, ki izhajajo iz razpisnega gradiva, kandidatovega življenjepisa, vsebine programa in osebne predstavitve je Državnotožilski svet, po opravljenem tajnem glasovanju, na mesto vodje Okrožnega državnega tožilstva v ..., za dobo šestih let, z dnem ... imenoval A.A.. Glasovalo je 9 članov Državnotožilskega sveta.

Po določbi 2. odstavka 122. člena ZDT-1 mora vodja okrožnega državnega tožilstva najpozneje v šestih mesecih od imenovanja opraviti program usposabljanja za vodstveno funkcijo v okviru Centra za izobraževanje v pravosodju, sicer mu funkcija vodje preneha.